

Tid af Varet. — Et Mindretal mener, at Udsættelsen kun skal bortfalde i Krigstid og ikke, som af Fleertallet foreslaaet, tillige ved overordentlige Indkaldelser. — Et andet Mindretal anseer det for at være i de Befarnes velforstaaede Interesse, at der ikke kan forlanges Udsættelse samtidigt med, at de skulle aflevere Søfartsbøgerne, altsaa umiddelbart før Indkaldelsen, da i saa Fald mangen Befaren, blot for i Dieblirket at undgaae Indkaldelsen, eller for ikke at give Slip paa en god Hyre, eller loffet dertil af sin Skibsfører, vil begjære Udsættelse og derved affære sig Muligheden for senere at kunne faae den, naar han virkelig har Brug for den, f. Ex. hvis han ønskede at underkaste sig Navigationsexamen.

ad § 35.

Udvalgets Affattelse af Paragraphen er i det Væsentlige lidet forskjellig fra den i Lovudkastet foreslaaede. Man har i Overensstemmelse med § 22 tilføjet, at den, der ved Dem er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, ikke kan tilbytte sig et høiere Numer (af de Befarne indkaldes de høiere Numere først).

ad § 36.

Udvalget foreslaaer, at Bøderne for de Befarne, der undlade at melde sig, naar en overordentlig Indkaldelse finder Sted, kunne stige til 100 Rd.

ad § 37.

Udvalget antager, at det maa være i de Befarnes egen Interesse, at Fristen for forlods Indkaldelse af Befarne, der ikke have gjort noget Tøgt, nedsættes fra det 28de til det 26de Lægdsrulleaar.

ad § 40.

Den tilstaaede Afkortning i Forstærkningstjenesten vil kunne medføre, at en Værnepligtig, der er udsreven, naar han har opnaaet 18 Aars Lægdsrullealderen, udslettes af Rullen, naar han har naaet en Lægdsrullealder af 28 Aar. Udvalget har frlygtet for, at Hæren skulde komme til at faa det fornødne Antal Befalingsmænd, naar de allerede i den nævnte Alder kunde udslettes af

Rullen, og har derfor foreslaaet, at ingen Værnepligtig paa Grund af Afkortning i Tjenestetiden kan udslettes, førend han har naaet en Lægdsrullealder af 30 Aar.

ad § 43.

Da der under visse Betingelser er tilstaaet Lægdsrullemandskabet en Afkortning af Tjenestetiden i Forstærkningen, har Fleertallet meent, at ogsaa en Afkortning bør finde Sted for det befarne Mandskab, saaledes at de Befarne, som for at opfylde deres Værnepligt i Fredstid og under almindelige Forhold have gjort mere end 1 Tøgt, erholde 1 Aars Afkortning for hvert Tøgt, der ud over 1 Tøgt saaledes er dem tillagt. Det har tillige foreslaaet, at naar en Befaren i Løbet af et Aar har erhølt Underholdningspenge i over 3 Maaned, uden i samme Aar at være bleven anvendt til Tjeneste, da bliver der ved Beregningen af Tjenestetiden derfor at tillægge ham et Tøgt. — Et Mindretal mener, at selv om den Befarne er bleven anvendt i Løbet af det Aar, i hvilket han har erhølt Underholdningspenge i over 3 Maaned, skal der dog tillægges ham et Tøgt. — Et andet Mindretal maa fraraade, at der i det Hele tilstaaes de Befarne nogen- sommelst Afkortning i Tjenestetiden. Den Afkortning, der gives Lægdsrullemandskabet, staaer i et vist Forhold til den Tid, det har gjort Tjeneste „for sin Uddannelses Skyld“; men det befarne Mandskab betragtes paa Grund af selve sin Befarenhed som allerede uddannet til Søkrigstjenesten (jfr. § 4, sidste Stykke), og for Conseqventsens Skyld behøver man derfor ikke at tilstaae det nogen Afkortning. Og erindrer man, at den Befarne, der indtil 1861 stod i Rullen indtil sit 50de Aar, for Dieblirket kan udslettes med 38 Aars Lægdsrullealderen, synes det at være betænkeligt at aabne ham Udgang til med en endnu tidligere Lægdsrullealder at kunne komme ud af Rullen. Medens man altid med Sikkerhed kan vide, hvad der af Hærens Mandskab er tilstede i Landet, er Forholdet ganske anderledes med Hensyn til de Befarne, blandt hvilke især de Yngre ofte i en længere Arrække ere fjernede fra Hjemstavn. I Krigstid er det derfor netop det ældre befarne Mandskab, man maa